

BEROUNSKÝ KATOLICKÝ ZPRAVODAJ

Advent už nám na-a-stá-á-vá, radujme se!

Zase myslím na okna. Dle dobré rady už je nemyju všechna najednou. Vždy jedno, dvě, jak mám čas. Až na to, že ta prvně umytá vypadají pomalu tak šmouhatě jako ta neumytá. Tak má to smysl...?

“Napečeno mám, uklizeno, teď ještě stromeček...” vtrhne mi kus rozhovoru do předadventních uklízacích úvah. Předě mnou dvě dámy u výlohy papírnictví, ruce plné dárkových balíčků. Za výlohou na mne pomrkává Santa a čertův vyplazený jazyk se zrcadlí ve zlatu vánočních koulí. Vyděsila jsem se, já mám teprv nakročeno do adventu. Snad jsem pozadu a Vánoce už jsou? Včera v hypermarketu jsem ještě odolala lákavé nabídce: “Svatá trojice” dohromady ve slevě již za... (jinak prý anděl, Mikuláš a čert každý zvlášť mnohem draž). Vždyť do Mikuláše je ještě daleko, do Vánoc teprve. (A na tu sv. Trojici by si museli “nedo-vtipní” prodavači počkat až do léta...) Ale dneska mě fakt dostali. Na náměstí svítí strom, znějí koledy! “Prosím vás, kolikátého je?” nevydržím a ptám se kolemjdoucích. “Dvacátého sedmého!” “Prosince?” “Ne, listopadu?!” Tak přece! Advent teprve začíná. To jen doba kolem nás si chce nějak pořádně ty vánoce užít. Proč ne rovnou od září. Co na tom, že nám do “Vánoční pohody” občas vskočí svatý Václav, vpluje uplakané dušičkové počasí a s ním Všichni svatí. Nakonec nám sv. Petr nepošle po Martinově bílém koni ani vločku, protože si už není jistý co se týče “našich vánočních představ” vůbec ničím.

Snad by ani tolik nevadilo, že lze vidět už teď za okny vánoční světýlka a jiné ozdoby. Kdyby spíš než o reklamní stádovitost (či o to, kdo letos vyzdobí okna jako první, kdo hezčí a kdo dražší...) šlo o touhu po opravdovém a delším svátečním pokoji. Užít si déle posvátnosti času...

Ačkoli jen jestli já jim nezávidím. Zase už to třeba “maj zmáklý”. Co já? Každoročně nestíhám, cukroví za moc nestojí, vždyť ho pečou teprve po deváté... Ke zpovědi před Štědrým dnem se zase tradičně nedostanu... Loni jsem v potu tváře douklízela alespoň trochu dle svých představ notně zkreslených soužitím s manželem a tehdy jen třemi synečky. A v tom skrz vyleštěná okna zasvítilo slunce a odhalilo tolik nedostatků! (To snad mělo radši zůstat zalezlé!?) **No a není advent právě o tomhle? Nechat zasvítit “Slunce” do všech těch rádobyčistých zaprášených koutů duše?**

Tak at' nám Světlo pomůže odhalit a smýt všechny šmouhy na našich svatozářích! *Ivana Vašků*

kresba J. Goldmann

Zprávy z farnosti

- **Mše sv. “pro děti” - 1. prosince.** Sejdeme se v kapli Povýšení sv. Kříže v 17.30 hodin. A protože začíná Advent - čas očekávání Vánoc, co kdyby děti přinesly s sebou nějakou vánoční ozdobu? (Samozřejmě doma vyrobenou za pomoci maminky či tatínka...) Pokud Vám půjde práce dobře od ruky, můžete ve zbývajícím čase těšení na Štědrý den zhotovit i další, abychom si mohli 24. 12. při "setkání u jesliček" krásně ozdobit stromeček v kostele.
- **První pátek v měsíci - 2. prosince.** Od 16.00 hodin je možné v sakristii kaple Povýšení sv. kříže přistoupit ke svátosti smíření. V 17.30 hodin zde začíná mše svatá, po ní následuje pobožnost k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu.
- **Adventní duchovní obnova na Tetíně.** V sobotu 3. prosince jste zváni k účasti na adventní duchovní obnově, jež se uskuteční již tradičně na Tetíně. Letošní adventní obnovu povede Mgr. Benedikt Hudema, jáhen z Řevnic. **Od 9.30 hodin** začne v kostele sv. Kateřiny setkání adorací. V programu bude kromě přednášek prostor pro rozhovory účastníků na daná témata, pro modlitbu v kostele, případně i pro přijetí sv. smíření. V 14.30 hodin zakončíme setkání mší sv., opět v kostele sv. Kateřiny. **Pro ty, kdo nemají možnost vlastní dopravy, zajistíme odvoz auty. Případný odjezd z farního dvora je v 9.00 hodin.**
- **Mikuláš pro děti s rodiči** se bude konat v **neděli 4. 12. v 16 hodin na Jarově v restauraci Eldorado.** Srdečně zveme vás i vaše známé, s sebou si vezměte dárkové balíčky pro své děti. Podrobnosti v rubrice **K-klub!**
- **Slavnost Neposkvrněného početí Panny Marie - 8. prosince.** Mše sv. v den slavnosti bude od 17.30 hodin v kostele sv. Jakuba.
- **Kající bohoslužby v Berouně - “adventní” svátost smíření.** Kromě obvyklých příležitostí ke slavení svátosti smíření - ve všední dny půl hodiny přede mší svatou - vám nabízíme kající bohoslužby:
- **ve středu 14. prosince od 16.00 - 17.30 hod.**
 - a od 18.00 - 20.00 hod.**
 - **v sobotu 17. prosince od 9.00 - 12.00 hod.,**
- vše v kapli Povýšení sv. Kříže a v areálu farních budov.
- Při těchto bohoslužbách vám budou k dispozici ke slavení svátosti smíření kněží berounské farnosti. Společné slavení svátosti smíření nabízí možnost prožít společnou radost z odpuštění a smíření.
- **Příležitost ke sv. smíření v Loděnici - 18. prosince.** V neděli po dopolední mši sv. v loděnickém kostele sv. Václava cca od 10. 30 hod. V ostatních farnostech bude ještě upřesněno.
- **Prosba o pomoc!** Vánoce se blíží a opět budeme slavit půlnoční. Také letos bude třeba pomocníků (čtení, svíce, přímlyvy...) Proto se obracím na všechny, kteří mohou a chtějí pomoci, aby se mi přihlásili. Děkuji. **M. Němeček**
- **Vánoční výzdoba kostela.** V **neděli 18. prosince** po večerní mši svaté **od 18.30 - 20.00 hodin** bude třeba instalovat betlém a vánoční stromky. Prosíme zvláště mladé o pomoc.
- **Předvánoční úklid kostela.** V **pondělí 19. prosince** v dopoledních hodinách (od 9.00 hodin) prosíme o pomoc při předvánočním úklidu chrámu.
- **Štědrovečerní setkání u jesliček pro děti** a jejich rodiče bude v kostele sv. Jakuba **od 15.30 hod.** Těšíme se, že si společně zazpíváme známé i méně známé koledy, děti mohou přinést ručně vyrobené ozdoby, aby společně vyzdobily vánoční strom pro betlémské děťátko.

- **“Půlnoční bohoslužba” v Berouně.** Vánoční vigilie slavnosti Narození Páně začne v sobotu 24.12. v kostele sv. Jakuba **ve 22.00 hodin**. Rozpis vánočních bohoslužeb v Berouně i v okolí - viz tabulka na str. 25.
- **Svátek Sv. Rodiny: V pátek 30. 12.** v den svátku Svaté Rodiny prožijí manželé při bohoslužbě v kostele sv. Jakuba v 17.30 hodin “obnovu svých manželských slibů”. **Nezapomeňte přijít pokud možno ve dvou!**
- **Biblické hodiny:** Pravidelně **každý čtvrtek po večerní mši od 18.30 hodin v budově kaplanky** se scházíme ke společným biblickým hodinám. V letošním roce se seznamujeme s prorokem Jeremiášem Kdo chce prožívat společenství nad Písmem, je zván a vítán.
- **Farní knihovna otevřena** vždy v neděli v sudém týdnu, tedy **4. 12., 18. 12., atd. od 10.30 do 11.15 hodin** v přízemí fary v Berouně.
- **SBÍRKY: 6. listopadu** proběhla v našich farnostech **sbírka na Arcidiecézní charitu**, při které se vybralo **2990,- Kč**. **Všem dárcům posíláme upřímné poděkování!** Mikulášská sbírka na bohoslovce je plánována na **4. prosince**.
- **Setkávání maminek na mateřské dovolené.** Každou středu v 9 hodin se scházejí v budově kaplanky (ve druhém patře “na půdě”) i s našimi nejmenšími dětmi. Zvány jsou samozřejmě i maminky, které t.č. na mateřské nejsou, s dětmi i bez nich. Kontakt: Gábina Štorkánová tel: 604 282 879.
- **Vážení rodiče!** V době adventní **od pátku 2. 12. od 18.30 do neděle 4. 12. 2005 do 10.15** (po mši svaté) proběhne opět setkání dětí “**AKCE RYBA**” zde v Berouně. Děti budou jako obvykle ve Skautovně, k programu bude kromě obvyklých her patřit zpívání rorátů. Pokud nebude hustě sněžit, pokusíme se opět pouštět draka - na podzim se to až tak moc nezdařilo. S sebou spacák, karimatku, přezutí, oblečení na ven, oblečení do kostela, 200 Kč na jídlo. **P. Cyril Kubánek, tel. 605 981 000**

Z vikariátu

- **Slavnostní mše sv. na hradě Karlštejn 27. listopadu.** Na první neděli adventní bude od 14.00 hodin na hradě Karlštejn sloužena u příležitosti výročí smrti Karla IV. slavnostní mše sv. Hlavním celebrantem bude tentokrát opat strahovského kláštera Mons. Michael Josef Pojezdny.
- **Hýskovský advent:** Hýskovské občanské sdružení **TAJDOM** zve všechny zájemce k návštěvě čtvrtého Hýskovského adventu **ve dnech 17. – 18. prosince 2005**. V prostorách kostela Narození Panny Marie bude v těchto dnech zpřístupněna výstava „Chladná krása kovu“. Svá díla zde budou vystavovat kovotepci a umělci kováři Pavel Jungmann (Chyňava), Jaroslav Kašpar (Rakovník), Miroslav Liederhaus (Želízy), Jan Vondrák (Hostomice), Dan Zelenka (Vrbičany) ad. V neděli **18. prosince v 17.00 hodin** bude Hýskovský advent zakončen vystoupením pražského pěveckého sboru **Cantio Antiqua** a sólistky Pražského komorního sboru **Moniky Beranové**.

Koncerty v kostelích

- **Adventní koncerty v kostele sv. Jakuba v Berouně:**

Koncert - 1. neděle adventní

V neděli **27. listopadu** se v kostele sv. Jakuba **od 15.30 hodin** uskuteční koncert, kterým “vstoupíme” do doby adventní. V podání **Svatojakubského kvarteta a Svatojakubské scholy cantororum** uslyšíme adventní chorální zpěvy spolu s varhanními skladbami v interpretaci Lukáše Petřvalského.

☞ **Koncert - 2. neděle adventní**

V neděli **4. prosince** se v kostele sv. Jakuba **od 16.00 hodin** uskuteční ve koncert, s názvem "**Mistři baroka a klasicismu**" začne už v **15.30 hodin** a vystoupí v něm **Česká komorní filharmonie**, um. vedoucí je Zdeněk Adam. pod záštitou pana senátora Oberfalzera.

☞ **Koncert - 3. neděle adventní**

V neděli **11. prosince** v kostele sv. Jakuba **od 16.00 hodin** vystoupí díky spolupráci s Muzeem Českého krasu a za podpory Města Beroun vokální soubor gregoriánského chorálu a renesanční polyfonie "Polyphonion". Uměleckým vedoucím je Igor Angelov, na varhany hraje Martin Moudrý.

☞ **Koncert - 4. neděle adventní**

V neděli **18. prosince** v kostele sv. Jakuba **od 16.00 hodin** přednese Svatojakubský chrámový sbor staročeské roráty, české adventní písně a chorály 16. století. Na varhany doprovází Lukáš Petřvalský. Koncert je podpořen Městem Beroun.

☞ **Adventní koncert v Hýskově - 18. prosince od 17.00 hodin** se v kostele Narození Panny Marie v rámci "Hýskovského adventu" uskuteční tradiční adventní koncert. Tentokrát vystoupí pražský pěvecký sbor **Cantio Antiqua** a sólistky Pražského komorního sboru **Moniky Beranové**.

☞ **Vánoční vigilie slavnosti Narození Páně - 24. prosince**; při této bohoslužbě, která začne **ve 22.00 hod.**, zazpívá Svatojakubský chrámový sbor písně Adama Michny z Otradovic.

☞ **Vánoční koncert v kostele sv. Jakuba - 26. prosince**, na svátek sv. Štěpána, se v kostele sv. Jakuba **od 16.00 hodin** uskuteční tradiční vánoční koncert, při kterém u příležitosti výročí **Jakuba Jana Ryby** zazní jeho oblíbená vánoční mše "**Hej, mistře**". Na koncertě vystoupí společně Svatojakubský chrámový sbor, Smíšený pěvecký sbor Slavoš a hudebníci ZUŠ Václava Talicha pod vedením dirigenta Jiřího Šimáčka.

☞ **Domov sv. Karla Boromejského v Řepích Vás zve na Adventní koncerty v kostele sv. Rodiny: II. adventní koncert se koná dne 4. 12. 2005 v 17 hodin.** Hraje Hudební kvarteto pod vedením Doc. Mgr. J. Hoška, sólisty Českého rozhlasu (varhany, cembalo). **III. adventní koncert 11. 12. 2005 v 17 hod.** Vystoupí Jana Lewitová a Vladimír Merta s programem Písně adventu a zimního času. **IV. adventní koncert 18. 12. 2005 v 17 hodin** - Byzantion, komorní smíšený sbor. Vstupné dobrovolné. Výtěžek koncertů bude věnován na nákup polohovacích postelí pro pacienty a k zajištění provozu Domova. *Kontakt: Domov sv. K. Boromejského, K Šancím 50, 163 00 Praha – Řepy, Tel: 235 301 238, 235 323 247, sekretariat@domovrepy.cz, www.domovrepy.cz Spojení: bus 164 (Škola Řepy), tram 9, 10 (Sídliště Řepy).*

☞ **Skauti**

☞ **Akce Dívčího kmene v roce 2005**

- **16. – 17. 12.** polovíkendovka (Vánoční víkendovka s návštěvou 3D kina v Praze)
- V **lednu** budou jen schůzky
- V **únoru** jedna víkendovka okolo 22. 2., kdy je Den sesterství.
 - změny vyhrazeny
 - nepřítomnost prosím vždy oznamujte (týden, v nejhorsím 3 dny před akcí)

☞ **Schůzky dívčího oddílu Světlušek a Lasiček** se konají též v **pátek od 16.15 do 18.15 hodin** ve vedlejší klubovně. **Hanýsek**

☞ **Schůzky skautského oddílu Ocelotů.** Po domluvě s vedoucími a našimi členy se budou schůzky v roce **2005/2006** konat vždy v **pátek od 16.00 do 18.00 hodin** ve **skautské klubovně na faře.**

- ❁ **Každou středu od 16.00 do 18.00** se ve skautské klubovně, v budově kaplanky, koná schůzka nejmenších holčiček, které si říkají „Světýlka“ a vedou je naše rangerky, Maruška Stielová a Kristýna Kodrasová. Tento oddíl sdružuje děvčata ve věku 6 až 8 let. První schůzka již proběhla a dětem se moc líbila. Jestli chcete vědět více o programu atd., můžete zavolat **Marušce na číslo 606458114**.
- ❁ V **neděli 4. 12.** se společně s dívčím kmenem zúčastníme **Mikulášské besídky** pořádané K-klubem Beroun v restauraci ELDORÁDO na Jarově (viz info K-Klubu).
- ❁ V **pátek 9. 12.** se po setmění asi od **16.00** uskuteční tzv. „*Hra po městě Beroun.*“ Sejdeme se na farním dvoře před klubovnou a pak se vydáme „*po stopách neznámého cizince.*“ Zváni jsou všichni, tj. holky i kluci z našeho střediska. Vše potřebné se dozvíte na místě.
- ❁ **Vánoční víkendovka** pro právoplatné členy chlapeckého oddílu „Ocelotů,“ proběhne od **pátku 9. 12. do soboty 10. 12.** na půdě kaplanky. Sejdeme se v pátek ve **20.00** hodin. Přineste si sebou spacák a karimatku, budeme přespávat. Tento den nebude běžná schůzka, neboť se koná celostředisková hra (viz výše).
- ❁ **Pozvánka pro ty, kteří by se chtěli projít po zimních Brdech.** V **sobotu 10. 12.** pořádá středisko Balvan Rudná zimní „**Přechod BRD.**“ Je to akce, která se koná každým rokem od roku 1995. Čili letos již 10. ročník. Otevřena je pro všechny příznivce zimního putování po Brdech. Odjezd vlakem v 6.50 z Beroun Hlavního nádraží. Výstupní stanice Jince v 7.28 hodin. Tam se dozvíme jak a kam se půjde. Cílová obec jsou Holany. Zde bude zajištěno společné posezení u sklenky horkého grogu nebo lahodného „svařáčku“ v restauraci Pavián v Holanech. Zpáteční cesta je vlakem směrem na Zadní Třebáň, Řevnice. Jezdí každou hodinu. Celková délka pěší trasy 35 – 40 kilometrů. Další inof. na tel. 605 240 585 nebo **e-mail: ondrasindler@tiscali.cz**
- ❁ Do **20.12.** je potřeba zaplatit registraci za **přihlášené členy**. Připomínám, že nejprve je potřeba doodevzdat vyplněnou přihlášku. Registrace za dítě přítomné ve středisku v roce 2005/2006, činí **400.-** na osobu. Registraci je možné zaplatit hotově u Marušky Hlaváčkové nebo u oddílových vůdců před schůzkou.
- ❁ **Velká rada** se uskuteční **16.12. v 18.30** na faře. **E.T.**

✚ FARNÍ CHARITA BEROUN

- ✚ Rádi bychom se s vámi podělili o radost z naší první vlašťovky pro pečovatelskou službu - nablýskané stříbrné FABIE COMBI s logem Farní charity. Automobil jsme mohli zakoupit díky sponzorské podpoře humanitárního fondu Středočeského kraje, nadaci Konto bariery, firmám Tip sportu a Tukas. V neděli nám P. Michal Němeček auto požehnal.
- ✚ **Chybička se vloudila** a tentokrát to asi nebude tiskařským šotkem farního zpravodaje. Omlouváme se a opravujeme e-mailové adresy :

Farní charita /ústředí: **fchberoun@seznam.cz** (bez tečky)

Azylový dům sv. Jakuba: **marieb.fchberoun@seznam.cz**

-moss-

KMS

- ❁ Můžete-li podpořit přestavbu školky finančně, uvádíme pro vaši informaci číslo účtu na podporu KMS: **019 - 36138389/0800 u České spořitelny Beroun.** Na **Duhovém předadventním plese berounských farností v pátek 25. 11. 2005** se podařilo i díky Vám všem, kteří jste donesli množství krásných darů, v tombole vybrat **6.000 Kč**, které K-klub

připíše na konto Přestavba KMŠ. K Na tomto kontě je ke dni 23. 11. 2005 částka **65.440,- Kč**. Uhrazené náklady na výkopové a bourací práce činily k danému dni **119.000,- Kč**, projektová dokumentace **5.000,- Kč**. *At' Pán požehná dobrému dílu.* -red-

☞ **Už v neděli 4. 12. bude u nás v předstihu “chodit Mikuláš”.** Aby to měl rychlejší, pozvali jsme jej do sálu restaurace **Eldorado na Jarově**, kam srdečně zveme také všechny děti s rodiči. Divadelní společnost Jany Čaplové slibuje tradiční divadélko, se zábavou možná přijdou i Pat a Mat. **Začátek programu je v 16 hodin.** Rodiče nezapomenou vzít “balíčky” pro své děti do štědrého koše! Vstupné bude dobrovolné, doporučená částka se bude odvíjet od počtu zúčastněných, jde především o nájemné za sál. Plánek umístění restaurace (nad Berounem, směr Koněprusy - na Jarově vpravo; místo znáte z lednového Maškarního reje) naleznete na plakátech, jakmile jej naše “tiskařské studio Alias-Alois” stihne vyprodukovat. Parkovat lze před restaurací; pro “nepojízdné” - autobus C jede z Wagnerova náměstí v cca 15,50 hod. Zpět vás můžeme svézt. -iva-

☼ Pravidelná setkání **každý čtvrtek od 19⁰⁰ hod. v Berouně na faře v přízemí.** Zveme všechny mladé nejen věkem, kteří chtějí strávit večer u čaje či kávy, ale i s modlitbou a prožitkem blízkosti. Tu a tam společná cesta do přírody, za zábavou apod. Těšíme se na vás.

☼ **ADVENTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA PRO DÍVKY** od 18 do 25 let **na téma: Maria v roli Panny a Matky (úkol ženy v dnešním světě)** s **P. Bernardem Slabochem Opraem.** o víkendu 2. – 4. prosince 2005 **na Svaté Hoře** u Příbrami. Příjezd: v pátek odpoledne mezi 14 - 17 hod, ukončení v neděli po obědě. Cena: dobrovolná. **S sebou: Bibli, růženec, hodinky, breviář (kdo má).** Advent = „Připravte cestu Pánu, vyrovnajte mu stezky.“ (Marek 1,3) **Kontakt a přihlášení (prosím, co nejdříve) na adresu: SM.Vincenta Kořínková, Šporkova 12, Praha 1, 118 00 nebo e-mailem: vincenta@boromejky.cz nebo mobil 723 477 525**

Diář Manželského společenství

 Na konci listopadu ve středu **30. 11. 2005 ve 20 hodin** se společenství manželů a manželek **sejde “ke kolaudaci” u Veverků v Záhořanech** (nad Královým Dvorem), bližší info na tel. 776 186 860.

Mimo “kolaudační oslavy” bude samozřejmě též probíhat domluvený program, tedy čtení Písma. Budeme číst 2. kapitolu z Markova evangelia, je tedy třeba mít **Bible s sebou.** Prosíme všechny účastníky, aby předchozí první kapitolu, kterou jsme minule nedočítali do konce, “dostudovali doma”. Je asi dobré číst skutečně celou kapitolu, ač zrovna minule jen v jedné kapitole bylo tolik oslovujícího textu, že ani nešlo vše “pobrat”. (Číst to po úryvcích by nám ale prý zabralo asi osm let, jak spočítal náš fyzik. Tedy kdo ví, kde za osm let budeme...)

 Ač ještě na stránkách Zpravodaje najdete reflexi na minulou farní dovolenou, už je pomalu třeba pomýšlet na příští léto. Zatím není známé ani místo, ani organizátor. Chtěl by někdo naše farní rodiny pozvat do svého oblíbeného koutku přírody? Našel by

se někdo, kdo by tíhu organizace vzal tentokrát na svá bedra? Podotýkáme, že se nejedná jen o akci manželského společenství - k účasti, ale i k organizaci je zván kdokoli. Ať žije léto 2006!

-MY-

Zprávy odjinud

- **Adventní duchovní obnovu pro manželské páry** povede biskup Karel Herbst, SDB. Během dne bude příležitost ke svátosti smíření a na závěr mše svatá. **3. 12. 2005 od 9.00 do 15.00 hod.** Polední občerstvení bude zajištěno. Na obnovu je nutné se předem přihlásit co nejdříve v Centru pro rodinu při Arcibiskupství pražském, Thákurova 3, 160 00 Praha 6, tel.: 220 181 777, e-mail: cpr@apha.cz, Komunitní centrum sv. Prokopa, V Hůrkách 1292/8, Praha 5 - Nové Butovice.
- **První pátek v měsíci 2. prosince** se koná v **kostele sv. Ludmily v Praze** (nám. Míru) adorace za nová povolání ke kněžskému i zasvěcenému životu, za rodiny a za věrnost všech. Adorační den je vždy zahájen mší svatou v 7.30 hod., po ní následuje celodenní eucharistický výstav s možností individuální adorace; společná adorace od 15.30 hod. Adoraci tentokrát vedou **dominikáni a dominikánky a hostem je Mons. Karel Herbst.** Zakončena bude společným slavením eucharistie od 16.30 hod. Informace na www.volny.cz/kvpzr.
- **Starozákonní mesiášská proroctví a jejich naplnění v životě Ježíše Krista** - exercicie pro muže a ženy povede P. Rafael OFMCap. Možnost ubytování a stravy. Příspěvek na osobu a den je 320,- až 400,- Kč. Přihlášky písemně na: e.dum@mbox.vol.cz Podrobnější informace na tel.: 233 358 518, 233 355 372, 603 503 818 Provincie kapucínů v ČR - Exerciční dům Loretánské nám. 6a, Praha 1 - Hradčany 8. - 12.12.2005

Vážení farníci,

jak jsme vás již informovali, v říjnu byl dvakrát vykraden kostel ve Svatém Janu. Mimo jiné byly zničeny vstupní dveře. Aby byl kostel zabezpečen, je nutné vytvořit úplně nové dveře a předělat špatnou mříž. Mříž nám opravil pan M. Kučera - umělecký kovář z Libečova a dveře bude vyrábět firma Litera z berounského Závodí. Cena celé rekonstrukce mříže a dveří se vyšplhá až na 200.000,- Kč. Je to především dáno množstvím ozdobných prvků, které původní dveře měly.

Pokud nám chcete s tímto projektem pomoci, můžete nám přispět na svatojánské farní konto **123318772/0300** s variabilním symbolem **3102005**. Děkujeme za veškerou podporu i pomoc.

Farníci ze Svatého Jana.

Krásná zářijová neděle v Hýskově

V září jsme oslavili pouť v Hýskově. Hýskovský kostel ožil. Navštívila nás při bohoslužbě spousta malých dětí s rodiči. Bylo to krásné. Hlavně je třeba poděkovat panu kaplanovi a všem ministrantům. Byl to pro nás zážitek. Také chci touto cestou poděkovat všem, kteří pomáhají rekonstruovat hýskovský kostel. Od znovuotevření se udělalo mnoho práce a kostel stále vzkvétá. Jen "bolístka" - hýskovských chodí tak málo... Sama bydlím v Hýskově, ale přiznám se, že na mši se také dostanu málo, protože trávím neděle z rodinných důvodů mimo domov. Snad nás bude někdy více. Těšíme se, až i naše mládež okráší bohoslužby svým ministrováním, aby tam stále nebyl pan kaplan sám. Díky, díky všem poutníkům ihýskovským.

-mf-

Poutní hostina v Hýskově *foto av*

Adventní čas radosti

Skončil letní čas a nastala doba krátkých dnů a dlouhých večerů. Mnozí z nás se jen těžko smiřují s těmi tmavými večery, které tak brzy přichází do našich domovů. Když se však trochu zamyslíme, musíme si přiznat, že i tato pozdní roční doba má své podmanivé kouzlo. S pokorou se pak zaposloucháme do hlasů zvonů z kostela Sv. Jakuba st., které hovoří k naší duši. Najednou si uvědomujeme, že z jejich tónů k nám promlouvá doba, kterou nazýváme adventní. Je to doba očekávání příchodu něčeho krásného, radostného, co naplní náš život novým poznáním. Slovo advent je z latinského "adventus", což opravdu znamená příchod. Co vše si při tomto příchodu uvědomujeme! Především je to Světlo, které přináší lásku, šíří lidské teplo a naději. Světlo, které přichází nenápadně, tak jako dítě v jesličkách.

Advent letos začíná v neděli 27. listopadu. V ten den se na adventních věncích rozsvítí první svíce, v druhou adventní neděli to budou svíce dvě, posléze tři a o čtvrté adventní neděli 18. prosince 2005 bude již každý adventní věnec v plné záři. Za dveřmi budou vánoční svátky a to kvarteto svící by nám mělo připomínat jejich skutečný význam. Vždyť adventní věnec má být symbolem vítězství, radosti a lásky. Pravá láska je vždy darem, který se nedá zaplatit. Naše srdce jsou však mnohdy naplněna sobeckou láskou, která zapomíná na ty, kterým se lásky nedostává. Kolik lidských srdcí zůstává opuštěno a marně čekají na návštěvu těch, kterým sama dala tolik lásky. Kolik dětí zůstává ve vánoční čas v dětských domovech, kolik jich marně čeká, že si je rodiče nebo příbuzní vezmou domů. Myslím, že právě ten adventní věnec by nám všem měl toto připomínat. A jak na něm po ty čtyři neděle přibývá světla, tak by se i naše srdce měla naplnit Světlem, které druhému přináší pocit jistoty, pohody, bezpečí a obětavé lásky. Měli bychom očistit svá srdce od pokrytectví, přetvářky, závisti, pomluv, nenávisti a nepochopení. - Jen tak do našich srdcí vstoupí opravdová radost a kdo ji má, může vše ostatní postrádat. Kdo ji však nemá, tomu chybí všechno.

A tak si v adventní době popřejme navzájem, aby skutečná radost naplnila naše srdce a zůstala v nich po celý život.

Věra Pokorná
SOKOL Beroun

Jesličky - sentimentální naivismus v našich kostelích?

Už každoročně stavíme před Vánoci jesličky, spolu s dětmi se skláníme k malé chýšce a ukazujeme jim: "*Hele, tady je Ježíšek. Dýchá na něj osel a vůl...*" Jaký význam mají jesličky z hlediska víry? Jaké místo mají z liturgického pohledu? Jde o sentimentální naivismus, nebo se v nich přece jen skrývá něco víc?

Víra je skutečněný postoj srdce. Tato neúplná, ale výstižná definice víry skrývá několik momentů: víra není jen nauka, ale i praxe. Víra není jen věcí intelektu, ale i celého srdce (vůle, intelektu a citu). Proto v našem prožívání hrají roli i věci, které s čistě intelektuálním světem nemají příliš společného (např. květiny, kterými zdobíme vzácná místa). Do této velké skupiny předmětů - symbolů, které svědčí o nějakém našem postoji, patří i betlém. Má napomoci vytvořit atmosféru, v níž se nám lépe modlí, lépe pozvedá srdce k Bohu. U jesliček, domnívám se, to opravdu platí! Mnohokrát jsem se sám u jesliček modlil a byla to modlitba inspirovaná právě tím, co před mýma očima bylo! Jejich hlavním významem v kostele je nasměrován k hlavnímu smyslu chrámu - úctě k Bohu, modlitbě. Můžeme k tomu s nadsázkou přidat i určitý výchovný prvek vhodný ke katechezi dětí (i když mnohdy lidové jesličky odráží cokoli, jen ne skutečnou situaci v tehdejší Betlémě).

Jesličky tedy do kostelů opravdu patří, ale nikoli jako centrální bod kostela ani jako atrakce pro děti na odpolední vycházce. Jejich význam spočívá v inspiraci k modlitbě.

Najděme si o Vánocích čas chvilku se před nimi zastavit a děkovat za tajemství vtělení. Bůh přijal úděl člověka se vším všudy včetně mizerných podmínek, chudoby, zkrátka všeho, co dobře známe.

Stromek

K Vánocům patří i další symboly: především strom. Strom je symbol používaný zřejmě od 19. st. a jeho význam z hlediska víry je zásadní. Jako Adam skrze dřevo (strom) propadl věčnému odloučení od Boha, tak zase Kristus skrze dřevo, strom Kříže, nás s Bohem spojil. Strom je symbolem Kříže, který z jeho dřeva bude o Velikonocích udělán a skrze nějž okusíme spásu.

Dárky

Vzájemné obdarování se dárky na Štědrý den je věcí nedávnou a známou jen ve střední Evropě. Mnohde se dárky buď vůbec nedávají, nebo se dávají k jinému datu. Původně se dárky dávaly v souvislosti se svátkem sv. Mikuláše pověstným obdarováním chudých (proto je s dárky spojena postava Santa Clause, což je pozměněná forma jména Nikolas, tedy česky Mikuláš). Význam dárků je dvojitý: Bůh nás obdaroval právě v tento den tím největším darem - Kristem. Proto tedy slavíme veliký dar Boží. Zároveň je to svátek rodiny, a tak si prokazujeme lásku vzájemnými dárky. Po mnoha zkušenostech jsem osobně přesvědčen, že není vhodné říkat dětem, že dárky dává Ježíšek. Je to pro ně okouzující jen do té chvíle, než přijdou na to, že rodiče jim lžou. Pro mnohé děti je tato zkušenost velmi nepřijemná a mnohým tvrdě zakalila pohled na rodiče. Mnohem vhodnější je učit děti o významu tohoto svátku, a proto si vzájemně také my chceme prokazovat lásku. Pak děti samy vyrábí dárky pro blízké a učí se chápat povinnost lásky vůči druhým.

Lidové zvyky

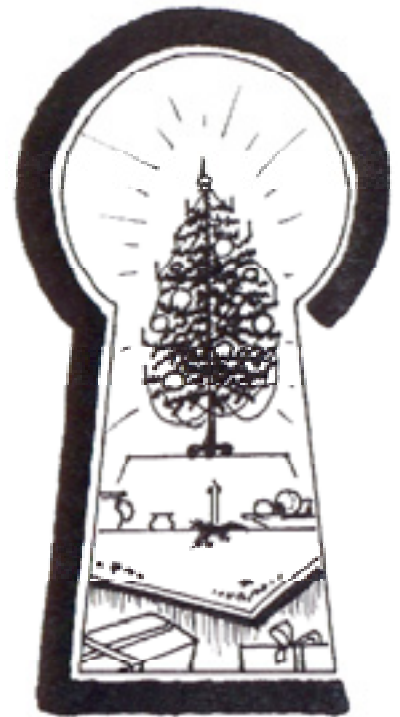
Řada lidí tradičně dodržuje lidové zvyky. Je nutné zde rozlišovat věci, které jsou spojené s vírou, a zvyky, které mají pohanský a často i hloupý podklad. Uveďme si příklad: tradičně se rozsvěcovaly svíčky ve skořápkách a pouštěly se po vodě, aby se ukázal osud. Krásná ukázka pohanství.

Na Štědrý den se jí kapr. Výborný příklad původně postního snažení, které bylo platné celý den před slavností (ryba byla považována za postní jídlo).

Myslím, že není nutné všechny zvyky fundamentalizovat. Přesto je vhodné se zamýšlet nad tím, co vlastně naše skutky symbolizují, co chtějí říct. Možná vás pak nepřekvapí otázka vašich dětí: "Proč takovou blbost děláš?"

"Protože je to připomínka něčeho pro mne tak cenného. A co je cenné, není blbost, ne?"

P. Michal Němeček

redakční archiv

Svědectví: O kamenech

Kámen. Nejdřív kamínek. Oblázek. Pak už balvan. Pořád jsem ho nosila s sebou. Jak dlouho? Nevím. Dlouho. Jakou měl barvu? Nevím. Asi šedou ... hnědou ... někdy černou ... Neurčitou. Tmavou? Asi žulovou. To nebylo podstatné ... Hlavně byl dost těžký. Jak těžký? Nevím. Nevím, k čemu to přirovnat. Možná pořád těžší. Co vlastně vím? Že byl těžký a studil. Někdy jsem ho vnímala, jindy ne. Tak nějak jsem si zvykla. Stal se mou součástí. Součástí mé duše. A svědomí.

Kdysi jsem si napsala báseň. Jen pro sebe. To, co v ní bylo, jsem přiznávala jen sobě ... a nejspíš taky Hospodinovi, protože o mně všechno ví ...

Můj život bejvávaly
bleděmodrý džiny
stačilo je vyprat
a čistý si pak vzít

Ted' nosím je i když je
na nich plno špíny
Nemůžu je shodit
Zasek se mi zip

Ta bleděmodrá - to je hodně dávno, v dětství... Ale potom... omyly, nerozvážnosti... Kompromisy a špatná rozhodnutí... Kolika lidem jsem ublížila... Pocit beznaděje... Selhání... Selhávání... Anděl strážný stojí opodál, má polámaná křídla a pláče... Svědomí mluví nahlas a výčitky pálí víc... O některých věcech přece dobře vím, ale smazat je neumím. Sama to ani udělat nemůžu... Nejde to. Nesmím... Začala jsem s sebou nosit ten kámen... Šmouhy na duši... Špinavé džiny... Vyhýbám se slovu hříchy? Něco bych vzala ráda zpátky, za leccos se stydím... Vrátit se na některá rozcestí a jít jinudy... ale čas teče jednosměrně... Vzdálila jsem se Bohu? Nevnímala jsem to tak? Dost často jsem se k Němu obracela s prosbou... Modlila jsem se... Pořád byl nade mnou... se mnou... A vždycky všechno věděl... Zabloudila jsem? Jsem přece snad alespoň slušný člověk - nekradu, nikoho jsem nezabila... jsem křesťan... do toho kostela zajdu... Umím se přece modlit a taky se modlím... Věřím v Boha... Ale ty balvany pořád tahám hezky s sebou... Věřím tedy v Boha? A v odpuštění? A proč je potom vlastně nosím s sebou? Je v nich strach? Bojím se Boha, nebo se bojím přijít? To mám tak málo odvahy? Nebo se spíš stydím? Jsou mi ty hříchy vůbec líto? A pláče pořád můj anděl?

Nevím, co se přesně stalo. Přece jsem vždycky věděla, že jednou budu muset přijít. *Že bych měla* přijít. Vždycky jsem věděla, že *můžu* přijít. *Že smím* přijít a všechno zase změnit. *Že mám kam jít*. *Že mám za kým jít*. Neměla jsem za kým jít, nebo jsem nechtěla? Věděla jsem, že to mám udělat, ale neudělala jsem to. Léta jsem vůbec nic neudělala... Je to moje vina. Pořád jsem si myslela, že Pán Bůh o mně stejně všechno ví... Nelámala jsem si s tím hlavu... Nebo lámala...? Přece nekradu, nikoho jsem nezabila... ani nenarozeného... Ale tahat se s tím kamením je stále nějak těžší... Věděla jsem, že chci přijít?

Nevím, co se přesně stalo, ani kdy se to stalo. Bylo toho asi víc... Jiné město, nová práce, nový šéf. Brzy mi někdo prozradil, že je křesťan. Katolík. Časem jsem něco zkazila a taky něco provedla a ještě jsem to zapřela, ale on mi to odpustil. Řekl jen: "Je to smazaný..." Začala jsem se s ním srovnávat a bylo mi dost mizerně. Hůř a hůř. Provinile. Je o tolik lepší než já...

Taky jsem uslyšela ten hlas. U svatého Jakuba... Něco se změnilo. Dřív jsem se při promluvě sotva soustředila. Slova plynula a myšlenky se rozbíhaly někam jinam. V lepším případě kroužily pod chrámovou klenbou, jindy volně odletěly z kostela... Taková velká vzdálenost... Nešlo o metry, byla to vzdálenost jiného druhu... Čelem k ostatním prostě někdo mluvil. Někdy to znělo jako pouhá slova, jindy byl on ten spravedlivý a dokonalý a já jenom ten hříšník. Spíš než promluva - to dřívější slovo kázání. Většinou jsem "vypnula". A najednou někdo mluví jinak. Začíná třeba u svých chyb a omylů. Taky se umí usmívat. Taky se umí zasmát! A hlavně ví, co chce říct, a má co říct. Nemůžu neposlouchat. Ještě líp - nemůžu neslyšet, nemůžu "vypnout", protože slova konečně dostala smysl a dá se o nich přemýšlet...

Pak jsem někde potkala obraz. V nějaké kapliče. Byl vybledlý a zašlý léty. Dobrý pastýř... Kristus stoupající z rokle mezi skalami, balvany a trním nese v náručí ovečku... Ztracenou? Zabloudila? Nemohla bych to být já?

A pak jsem našla ten kamínek. Oblázek. Na zahradě, ve stokrát převrácené zemi. Tolik lidí tu už pracovalo, ale ten kousek skály čekal na mě... Není moc velký, vejde se do dlaně.

Není ani moc těžký. Jakou má barvu? Tmavou. Neurčitou. Ale to není důležité. Něco mi říkalo, že ho mám obrátit. Tak jsem ho obrátila, rukou setřela bláto a strnula. Na druhé straně se protínají dvě žíly z křemene. Tvoří bílý kříž. Naprosto zřetelný. Není pravouhlý; jako když k němu teprve jdu. To mě dostalo. Sedím na zemi a dívám se na obličej v dlaních. Je listopad, studí to, ale mně je to jedno. Ruce mám špinavé. Duši mám špinavou. Tvář od bláta... a taky mokrou... Bůh mi měl dát do cesty nějaký pořádný kámen, abych zakopla, abych si aspoň rozbila nos... Jenomže to by musel být ten šutr velký aspoň jako smírčí kříž, abych si ho konečně všimla! Vždyť už se na mě zřítilo tolik balvanů, které mě dostaly na kolena, a mně to jaksi nedošlo. Ukázala jsem kamínek přátelům, ale jim připomínal balíček převázaný provázkem. Dárek. - Dárek? Byl stvořen před milióny let a obrousil se v dávných řekách. Obraz kříže měl v sobě dávno před Ukřižováním... Byl mi darován? A tak mi došlo, že je to znamení pro mě. Kolik těch znamení ještě chci? Kolik už jich bylo? Kolikrát už ke mně Pán mluvil, a já jsem ho neslyšela?

Vždycky jsem věděla, že můžu přijít. Teď jsem poznala, že už to udělat musím. Že takhle mě Pán Bůh sotva může mít rád. Přišla jsem. Měla jsem teplotu a strach. Osmatřicet náhodou - všude samá viróza; strach - to náhoda rozhodně nebyla... Nejvíce jsem se bála, že zase odejdu. Neodešla jsem. Pojmenovala jsem, co mě trápilo. Mluvila jsem a odhazovala to kamení. Promluvila jsem a konečně shodila tu tíhu. Věřím v odpuštění... Je advent, blíží se Vánoce. Nemám "umytá okna", nestihla jsem ani jiné věci. Je mi to jedno. Dostala jsem zato krásný předvánoční dárek: "Vítejte zpátky"!

Myslím, že největší balvan na cestě jsem byla sama sobě já...

Pozvánka do farní knihovny

Navštívila jsem farní knihovnu a v ní jsem našla kromě knih také sympatickou knihovnici, mně dlouhá léta známou Janu Čaplovou. Položila jsem jí několik otázek:

Kolik je v knihovně celkem svazků, kolik asi titulů?

Knihovna má v současné době přibližně 640 svazků a asi 500 titulů, protože některé knihy máme ve více exemplářích. Nabídnout mohu různé žánry - literaturu duchovní, beletrii, knihy pro děti a mládež a např. i cestopisy.

Který je nejžádanější titul pro dospělé?

Je jich několik, čtenáři si oblíbili knihy Tomáše Halíka, např. Co je bez chvění, není pevné; pak ještě třeba knihu Hanse Buoba Dary Ducha Svatého, ale také C. S. Lewise a jeho sedmidílnou ságu Letopisy Narnie.

Kdy si chodí půjčovat knížky děti?

Tak děti jsem tu ještě neviděla! Předškolákům a mladším školákům půjčují knížky rodiče. Knihovnu by mohli víc navštěvovat skautky a skauti, protože se sem přestěhovala jejich původní skautská knihovna. Mohu jim nabídnout povídky a romány pro mládež, skautskou literaturu, knihy o tábornictví, těm menším dětem povídky s dětským hrdinou a pohádky. Děti mají stejné výpůjční hodiny jako dospělí - v sudé týdny v neděli od 10.30 hodin.

Kterou knihu doporučíš čtenářům?

V poslední době mě zaujal C. S. Lewis, např. jeho Rady zkušeného ďábla a Velký rozvod, dále pak Anselm Grün - Ztroskotals, máš šanci (o štěstí, lásce a přátelství). Z poezie mě zaujal výbor z díla několika autorů Mdlitby básníků.

FARNÍ KNIHOVNA

Kolik je vypůjčovatelů, kolik výpůjček?

Do dnešní doby za těch pár měsíců, co knihovna funguje, bylo vypůjčeno celkem 60 knih, pravidelných čtenářů je asi 5. Výpůjční lhůta je až jeden měsíc; pokud kniha není zrovna žádána jiným čtenářem, mohu lhůtu i prodloužit! Ale už jsem musela navrácení některých knih i urgovat! Čtenáři si vypůjčují třeba i pět, šest titulů najednou, hlavně ti, kteří se do Berouna nedostanou pokaždé. Zájem se probouzí zatím spíš pomalu, ale nestagnuje!

Budou se ještě prodávat knihy na Vánoce z Karmelitánského nakladatelství?

Ano, po všechny listopadové neděle a ještě i 4. prosince - ale to už NAPŮLED!

Ted' otázka trochu osobní: Která byla dosud v životě Tvá neoblíbenější kniha?

Těch bylo! V dětství příběhy Astrid Lindgrenové (Mary Poppins, Děti z Bullerbynu), ale také A. A. Milne - Medvídek Pú. Četla jsem ráda Vlaštovky a Amazonky (A. Ransome), mayovky, dobrodružné knížky. Později mě zaujal Mika Waltari svými historickými romány, nejvíc asi knihou Jeho království. Taky mám ráda Tracyho tygra od W. Saroyana a Saint-Exupéryho Citadelu. Z poezie Zpěvy staré Číny a básně Jaroslava Seiferta.

Máš pro nás nějaké slovo na závěr?

Hlavně bych chtěla pozvat další čtenáře, ať neváhají a přijdou! Knihy mají smysl, když se čtou, ne když tiše leží v regálech ...

Máš pravdu. V tomto domě, tehdy děkanství, půjčoval své knihy nadšeným čtenářům už děkan Josef Antonín Seydl. Tak ti přeji, ať na těch současných knihách neleží nikdy prach!

*S Janou Čaplovou hovořila
Lidmila Fričová*

Svátost smíření I

Pokusme se v letošním církevním roce zastavit u svátosti smíření. Je to jedna ze sedmi svátostí, kterou církev nabízí jako prostředek přímého osobního setkání s Bohem ve společenství církve.

Myslím, že by bylo velmi šikovné shromáždit vaše poznatky, ale také nejasnosti i špatné zkušenosti, aby naše společné zastavení nad tímto tajemstvím bylo opravdu přínosné. ***Proto vás velmi prosím, napište mi své připomínky nebo zkušenosti na e-mail (mnemecek@centrum.cz) nebo je vhod'te do schránky na faře či přineste na mši svatou. Takové věci není vhodné říkat před množstvím jiných, proto raději volím písemnou, byť třeba anonymní formu.***

kresba J. G.

Často se setkáváme s lidmi, kteří říkají: „Já žádné hříchy nemám.“ Nebo „Však víte, takové ty běžné hlouposti...“ Tyto věty svědčí o ztrátě čehosi důležitého z našeho povědomí. Jako bychom opravdu vůbec nepocítovali nějaké chyby. Každý, kdo žije v nějakém reálném vztahu, ale ví, že se to neobejde bez bolesti, chyb a odpuštění. Každý lidský vztah, v němž není nutno odpouštět, je mrtvý.

Náš život se odehrává uprostřed světa, vstupujeme do kontaktu s množstvím lidí, musíme konat řadu věcí. V tom všem je ale nezbytná otázka: Proč to všechno dělám? Co je základním motorem mého jednání? Náš život je přímo odvislý od Boha. On nám dal život a on nás jím chce vést. On nám klade úkoly, ale především On touží po vztahu s námi. Tedy první otázka zní: Jaký je můj vztah k Bohu?

Je to otázka tolikrát položená. Ale ona je opravdu zásadní. Nejde o vyplňování dotazníku, nejde o zběžné přikývnutí. Stojíme v podobné situaci jako člověk, který po dvaceti

letech manželství tváří v tvář partnerovi se sám sebe táže: Proč vedle něj vlastně žiji? Má to nějaký smysl? Kým pro mne vlastně je?

Je Bůh opravdu někým, kdo hraje alespoň trochu roli v mém životě? Malý test: Když jste se naposledy rozhodovali, kam pojedete na dovolenou, položili jste si otázku: „Kam chceš, Hospodine, abychom jeli?“ To není míněno jako legrace! To je velmi vážné. Pokud je Bůh součástí mých každodenních rozhodování, je vše v pořádku. Pokud ne, pak je otázkou, zda z víry, kterou formálně vyznávám, opravdu žiji. Nežiji-li z víry, pak není nutné bavit se o smíření, ale o podstatě mého života. Křesťané odedávna mluví o základní nutnosti „obrácení“. Obrácení není jen otázkou konvertitů. Často je mnohem více otázkou nás, mnoho let chodících do kostela, jestliže jsme se fakticky nikdy pro Boha nerozhodli naplno.

Ale nemusí jít jen o primární rozhodnutí pro Boha. Možná jste někdy v životě zažili situaci, kdy po mnohaletém přátelství se cosi stalo a vy jste najednou zjistili, že dotyčnému už nevěříte. Dál jste se potkávali, povídali, spolu něco tvořili, a přeci v tom bylo něco jako jed, který znemožňuje naplno se nadechnout. Do vašeho vztahu vstoupila nejednota. Totéž může člověk prožít s Bohem. Je to formálně stejné jako vždy, ale něco je ve vzduchu otráveného. Člověk zjišťuje, že Bohu (nikoli v Boha!) de facto nevěří. Bůh se stal nevídaným hostem v mém domě. Nejednota myslí, nejednota mezi mnou a Bohem je příčinou temnoty v celém srdci. Hřích v takovém případě nemusí být žádný zásadní skutek (krádež...). A přeci je tu něco zásadně špatného.

V Písmu se často setkáme s pojmem „modloslužba“. Pro nás to zní velice exoticky. Představíme si nějaká vytesaná božstva, mrtvé sochy, kterým by se dnes nikdo neklaněl. Ovšem pojem „modloslužba“ má mnohem širší obsah. Je to postoj, v němž svrchovanou autoritu svého života nesvěřuji Hospodinu, ale někomu nebo něčemu jinému. Vzpomeňte, kolikrát jste slyšeli či zažili, že někdo volá: „V televizi říkali, že...“ A najednou všichni blázní a dělají mnoho nesmyslů podle televizní reklamy nebo televizního šotu. Modloslužba může mít velmi groteskní podobu (honba za levnějším zbožím po různých hypermarketech nakonec přinese desítky ujetých kilometrů v autě, a tedy ztrátu mnohem více korun, než vyzískaných peněz levnějším nákupem). Ale může jít i o velmi rafinovanou tvář: „Nyní, Pane, nemohu, protože jdu sloužit bližnímu!“ A silou své vůle jdu proti jasnému Božímu požadavku dělat něco jiného. Podobně může modloslužbu představovat strach. Strach, že neobstojím, že beze mne se vše zřítí, firma zahyne, děti nebudou mít všechno potřebné. V tomto případě nejde o reálné ohrožení firmy, rodiny nebo bližního. Jde o úzkost, která určuje směr v mém životě.

Svátost smíření je prostředek, jak překonat svízelnou situaci, o níž vím. Chceme-li o ní mluvit, je napřed nutné rozkrýt celou onu svízel. Pak teprve má smysl otevřít otázku samotné svátosti smíření.

P. Michal Němeček

Ze života svatých

Svatá Lucie

(13. prosince)

Jméno plné světla - vždyť je také odvozeno od latinského lux, světlo.

Svatá Lucie patří po staletí k uznávaným světicím, je patronkou mnoha profesí a řemesel. Legendy vyprávějí, že se narodila kolem roku 286 v Syrakusách. Už jako dítě složila slib věčné čistoty, ale

redakční archiv

nikomu neřekla o svém rozhodnutí. Když vyrostla, její matka Eutychie ji chtěla vdát za váženého pohanského mladíka. Lucii se podařilo zásnuby oddálit a prosila Boha, aby ji od manželství zachránil. Její matka těžce onemocněla a Lucie ji přesvědčila, aby se vydala k hrobu sv. Agáty. Matka se uzdravila a byla tak šťastná, že Lucii slíbila splnit jakékoli přání. Ta měla přání jediné - dodržet svůj slib. Ale uražený nápadník mladou křesťanku udal místodržícímu císaři Diokleciána. Lucie pak byla zatčena a krutě mučena. Protože byla neoblomná, místodržící ji chtěl nechat zavřít do nevěstince. Pro větší potupu tam měla být odvezena vozem taženým volským spřežením, ale tu se stal zázrak: ani volí, ani pomáhající vojáci s vozem nepohnuli. Lucie zůstala nezraněná i po dalším mučení, a tak byla nakonec sřata (asi r. 304). Už v době byzantské byl nad hrobem mučednice postaven v Syrakusách kostel, jenž je (s mnoha úpravami) zachován dodnes.

Jaké jsou zvyky na oslavu jejího svátku?

Mučednice Lucie je v Evropě velmi oblíbenou sveticí. V Itálii ukazuje její popularitu slavná píseň *Santa Lucia* a lidé si ji připomínají mnoha zvyky, světelnými průvody a lidovými slavnostmi. V hornobavorském městě Fürstenfeldbrucku zase zhotovují chlapi ještě před 13. prosincem průsvitné domečky, modely budov ze svého města. Na svátek sv. Lucie se shromáždí s rozsvícenými domečky u kostela, kde jsou modely požehnány. Pak děti položí světla na hladinu řeky Amper a nechají je odplout do tmy. Zvyk vznikl po záplavách v 18. století. Této jistě velmi působivé a poetické slavnosti se říká *plavení světel*. Ve Švédsku se na svátek sv. Lucie večer dívky obléknou do dlouhých bílých šatů a vlasy si ozdobí věnečkem s čtyřmi rozsvícenými svíčkami. To je také jistě velmi poetické a kouzelné. Zato u nás v Čechách ...

V českých zemích kdysi chodily "Lucky" (též Loucky, Luce, Luciny zvané). Ty by se mi moc nelíbily - někde držela Lucka v ruce dřevěný nůž a hrozila dětem, že jim rozpáře břicho, jestli se nebudou pořádně modlit. Jinde byla vyzbrojena metlou, prutem, vařečkou či kopistem. Na Moravě měla Lucka peroutku a nádobu se sazemi a černila dospělé i děti. Jinde Lucky nosily srp a talíř, na němž hořel oheň. Někde přinášely dětem dárky, nemluvily, jen tiše prošly domem. Asi z nich šel strach ... V některých českých krajích měla obchůzka Lucii podobu lidového divadla, v němž vystupovali král, kat, mladý princ a anděl a předváděli legendu o smrti světice. Lucky byly oblečené do dlouhého bílého roucha, nejspíš z prostěradla, hlavu měly ovinutou bílým plátnem, obličej nabělený moukou. Někde měly dokonce velký zobák jako čáp, jinde měly koňskou hlavu nebo škrabošku s velikými zuby z řepy. Mohly být také zabalené do hrachoviny. Nevím, jak k tomu mučednice Lucie přišla, že má v Čechách právě tyhle podoby. Jsem patriot, ale přiznám se, že než potkat takové strašidelné postavy, radši bych se stěhovala do Fürstenfeldbrucku. Nebo do Švédska? V tmavém měsíci prosinci mám totiž ráda všechna světla a světýlka ...

Proč sv. Lucie noci upije a dne nepřidá? (podle astronoma Jiřího Grygara)

Toto tvrzení patří mezi nejznámější astronomická paradoxa. Vyplyvá z rozdílu mezi pravým slunečním dnem a občanským dnem "podle hodinek", protože odpoledne a dopoledne se neprodłużují stejnoměrně. Na svatou Lucii je nejkratší odpoledne v celém roce, od tohoto dne se odpoledne prodlužuje. Nejpozdější východ slunce je ale až na Nový rok, čili do té doby se dopoledne stále ještě zkracuje. Lucie proto upijí noc odpoledne, ale dne nám ráno opravdu nepřidá. Dne nám nepřidá tedy ani relativně, ani absolutně (celkově na minuty), protože 13. prosince se den stále ještě absolutně zkracuje až do slunovratu 21. prosince, kdy nejkratší den trvá pouze 8 hodin a 4 minuty.

Starší pranostika ještě ke všemu tvrdila: "Svatá Lucie ukazuje svou moc, neb nám dává nejdelší noc". Byla zaznamenána už v r. 1520, když platil ještě juliánský kalendář. Zimní slunovrat tak připadal právě na svatou Lucii a to také vysvětluje, proč u nás Lucky připomínají spíš pohanské zvyky z doby předkřesťanské. Po přijetí gregoriánského kalendáře r. 1582 rčení o nejdelší noci přestalo platit.

Lidmila Fričová

Sv. Štěpán, prvomučedník

(26. prosince)

Mučedníka Štěpána známe hlavně ze Skutků apoštolů. Byl prvním ze sedmi jáhnů mladé křesťanské církve. Jáhen byla osoba, která pomáhala apoštolům ve správních věcech. Podle jeho jména - Stephanos - můžeme Štěpána zařadit mezi helénisty, o kterých se mluví ve Skutcích. Byli to křesťané židovského původu nebo získaní stoupenci, kteří vyšli zřejmě z jeruzalémských synagog řeckého jazyka. Štěpán se velmi brzy začal věnovat kazatelství. Byl obdařený tolika milostmi, že to Židy podráždilo. Dali ho zatknout a využívali falešných svědků, kteří

Kamenování sv. Štěpána redakční archiv

vypovídali, že vede řeči proti chrámu, proti Zákonu a že říkal, že Ježíš Nazaretský zboří tento chrám. Všichni, kdo ho vyslyšeli na veleradě však viděli, že jeho tvář září tak, že se podobá andělu. Tak praví Písmo. Když se ho velekněz zeptal, co říká svědkům, pronesl Štěpán podivuhodnou řeč. Opíral se o Starý zákon a rabínské tradice. Vyzvedl dva hlavní body: Že Boha je možné nalézt nejen v chrámu a v Palestině, ale kdekoliv. Dále, že židovští vůdcové odmítali stále Boží proroky, pronásledovali je, kamenovali a své dílo dovršili vraždou Spravedlivého, Syna člověka. Když to židé uslyšeli, rozzuřili se. On však, plný Ducha svatého, pohleděl k nebi, spatřil Boží slávu a Ježíše, jak stojí po pravici Boží. Zvolal: "Vidím nebesa otevřena a Syna člověka, jak stojí po Boží pravici". Poté se na něho vrhli a kamenovali. Jáhen před smrtí zvolal: "Pane, nepočítej jim tento hřích." Při tom byl i Pavel, budoucí apoštol národů, který se sice kamenování nezúčastnil, ale kamenujícím hlídal oděvy. Svatý Augustin tedy právem mohl říci: "Kdyby se byl Štěpán nemodlil, církev by nebyla získala Pavla." To se stalo po roce 36.

Tím však celá akce nekončila. Židé se vrátili do Jeruzaléma a než zapadlo slunce, byla vězení naplněna křesťany. Ostatní věřící utíkali z města. Právě tímto skutkem se křesťanství rozšířilo po celém světě a za několik měsíců po smrti Štěpána nastoupil na jeho místo Pavel. -vac-

Kaplička u Boží vody

Velký zájem je o historii sakrálních staveb, kdy a jak vznikaly, eventuálně kdy a proč zanikaly. Tomuto zájmu chceme vyhovět a začínáme stavbou, která ve své době výrazně ovlivňovala život berounských občanů. Kaple Bolestné Panny Marie "U studánky" nebo u "Boží vody", také i "Na Kalvárii" stojí severně od města Berouna na zalesněném vrchu "Drábova". Bylo to v roce 1723, kdy zde měl neobyčejné vidění Matěj Holý, který zde pásł ovce. Ten se opřel o vysoký dub, aby se chránil před pálicím červnovým sluncem. Ze svého místa spatřil u studánky vysokého muže s velebnou tváří. Ten si třikrát nabral do dlaní vodu ze studánky a

**Církevní
stavby
berounského
vikariátu**

vymýval svůj otevřený bok. Jakmile ten den slunce zapadlo a ovčák přihnal stádo domů, šel událost povědět tehdejšímu berounskému děkanovi Jiřímu Procházkovi. V Berouně se událost rychle roznesla, takže ke studánce začali putovat četní nemocní a její mocí se uzdravovali. Nejnápadnější bylo uzdravení Ludmily Loňkové, která byla už připravena zemřít, ale zázračnou vodou se uzdravila. Beroun se tehdy zařadil mezi poutní místa.

Děkan Procházka dal nejprve vystavěti okolo studánky zeď, aby k ní nemohl dobytek. Nový děkan rytíř František Kazimír Strachovský velmi dbal o toto místo a v roce 1737 zde již stála kaplička. Téhož roku sem rytíř František Ignác Vražda daroval pěkně vyřezávaný oltář a Anna Konstanzie Rensbergrová opatřila obraz Bolestné Matky Boží. V roce 1738 sem přišel s četnými poutníky i nábožný poustevník Václav Čermák, bratr třetího řádu sv. Františka Serafinského. Po odchodu prvního poustevníka sem v roce 1748 přišel nový zbožný poustevník Kolland z Wotternu a usadil se zde. V roce 1749 bylo při cestě ke studánce postaveno 13 nových křížů. Když v roce 1786 dekretem císaře Josefa II. byly zrušeny v Čechách všechny poustevny, stihl tento osud také tuto. Zrušenou kapli koupil Jakub Černý a od něj ji koupil známý berounský děkan Seydl s Matějem Hardtlem. Mnozí dárci věnovali kapli značné jmění, takže nakonec v roce 1895 mohla být postavena nová nynější kaple podle stavitele velechrámu Josefa Mockra jako stavba novogotická.

Toto místo ve své historii prošlo jak obdobím velkého zájmu, tak i téměř zapomnění. Vždy sem však s důvěrou přicházeli ctitelé Matky Boží. Děkan Procházka sem chodil téměř denně. Procesí někdy byla tak četná, že děkan Strachovský dal pro poutníky před kapli zbudovat přístřešek, kam se vešlo 200 lidí. Procesí sem vodil i berounský kanovník Gustav Novák, který působil v Berouně až do roku 1989. Zde věřící prosili za dary přírody a děkovali za úrodu.

kresba J. Goldmann

-vac-

Nová věž na jeřábu foto V. Doubek

Tajemství hýskovského kostela

Každá budova, každé zákoutí má svá tajemství vepsaná desítkami i stovkami let. Čím více je ta která budova spojena s osudy lidí, tím zřetelnější jsou jejich stopy. Od projektantů a stavitelů, až po nejmenšího z těch, kteří “rozvířili prach”. Jsou tajemství, která mají zůstat utajena, a jsou jiná, od počátku připravená k objevení. K oněm druhým náleželo rovněž tajemství hýskovského kostela Narození Panny Marie.

O jeho celkovou rekonstrukci místní občanské sdružení TAJDOM usiluje již řadu let. Mimo vstupní brány kostela se až do letošního roku všechny změny odehrávaly v jeho interiéru. Práce postupovaly a budou postupovat vždy v závislosti na množství shromážděných prostředků. Teprve letos se podařilo získat dostatečnou sumu, abychom mohli zahájit rovněž rekonstrukční práce

vnějšího pláště budovy. Ne však tolik, aby byla opravena celá nejhroženější část budovy, její střecha. Výsledkem byl proto kompromis odpovídající téměř půlmilionové investici, na jehož konci stojí nová věž kostela. Její tvar se vrátil k původní podobě z doby vzniku stavby a rovněž provedení, jak věříme, bude trvanlivější, když pozinkové plechy nahradila měď.

Přípravy na velké opravy nezbuzovaly žádná vedlejší očekávání, přesto se čas od času vynořily otázky, zda právě ve věži nemůže budova ukrývat nějaké tajemství. Lidé rádi zachovávají poselství, zvláště pokud mohou putovat napříč časem. Nesou s sebou jakýsi vzkaz do budoucna, který může a má přečkat své autory. A nedostupná místa věžních korouhví hradů či vrcholových kostelních křížů nabízejí ideální schrány pro tato budoucí odhalení. Podobný útvar sice věžička hýskovského kostela nemá, přesto si své tajemství uchovala. V jejím podkroví byl ukrytý tubus z měděného plechu. Jeho stáří bylo možno odhadnout, věžička se naposledy opravovala před více než třiceti lety, v roce 1972. Otázkou však zůstávalo, zda obsahuje materiály pouze z této doby, anebo do něho byly vloženy listiny starší, z doby první rekonstrukce na přelomu 19. a 20. století, či dokonce z doby stavby kostela před sto padesáti lety.

Za přítomnosti zástupců vlastníka objektu, Římskokatolické farnosti v Berouně, archivářů, památkářů a muzejníků byla schrána otevřena na půdě Obecního úřadu v Hýskově 2. listopadu 2005. Pro někoho možná zklamání, pro jiného zajímavé poselství doby – zanechal je páter Smolák v roce poslední opravy: pár dobových mincí a pětikorunová bankovka, komentář k průběhu opravy a svědectví o vlašnosti duchovního života v obci, několik výtisků Katolických listů a – přiložený svazek starších dokumentů. Nebyly o mnoho starší, o pouhé tři čtyři roky, ale přesto v sobě nesly trpkou připomínku nesvobody a nejistoty tehdejší doby, která byla nucena svoje svědectví skrývat. Nevelký svazek obsahoval smutnou vzpomínku na nenaplněné naděje z let 1968-69.

Vratislav Doubek

Pracovně s P. Josefem... foto V. Doubek

Chrámový sbor
sv. Jakuba

Seydlovo sdružení

Ve farnosti vzniklo nové občanské sdružení s názvem Seydlovo sdružení. Jde o neziskové sdružení, jehož cílem je pořádání veřejných hudebních produkcí.

Už v roce 2005 podpořilo město Beroun pořádání cyklu koncertů duchovní hudby v kostele sv. Jakuba částkou 40.000,- Kč. Pro letošní rok je příjemcem grantu pan Lukáš Petřvalský. Přijal na sebe toto nezáviděníhodné břemeno. Avšak pro další roky už tuto službu z velmi pochopitelných důvodů nechce podstoupit.

Město Beroun je s úrovní koncertů spokojeno a podle dostupných informací je velká naděje, že i v roce 2006 podpoří cyklus koncertů duchovní hudby stejnou částkou jako letos.

Nově založené Seydlovo sdružení je žadatelem o poskytnutí kulturního grantu pro rok 2006 a v případě úspěchu bude jeho příjemcem a pořadatelem cyklu koncertů duchovní hudby.

Dotace od města je použita především k úhradě nájmu za využití kostela sv. Jakuba a varhan pro koncerty. Jde tedy o příjem farnosti. Jen velmi malý zlomek částky je použit pro

zaplacení externích hudebníků. Místní hudebníci vystupují zásadně bez honorářů. Další výdajovou položkou je propagace, zejména kopírování a výlep plakátů.

Pro nakládání s městskými dotacemi jsou schválena přesná pravidla a jejich dodržování je také velmi pečlivě kontrolováno. S finančními toky v souvislosti s konáním koncertů je pravidelně seznamován i berounský farář P. Josef Pecinovský.

Moje velké poděkování všem, kteří se na tomto projektu podílejí.

Jiří Beštec

Ještě jednou z Deštného

Letos se mi splnil sen jet na farní dovolenou. Už jsem se připravovala vloni, ale rodinné důvody to nedovolily. Když jsem se chystala, měla jsem trochu strach. Už jen z toho, že jedu sama se dvěma čertíky, ale můj strach byl hned uklidněn příjezdem do Deštného. Byla to nádhera, rodinné prostředí a hlavně krásná příroda, která nás lákala na výlety.

Poznala jsem, že jsem prožila krásnou dovolenou se skvělými kamarády a hlavně s dětmi. I když jsme mnozí museli mít oči "na šťopkách" Děti bylo spousta a velké rozdíly v jejich věku. Museli jsme stále hlídat, aby si naše ratolesti svým skotačením navzájem neublížily. Také jsem se připravovala, že si najdu čas na promluvu s panem vikářem, ale Bůh to zařídil sám: Téma, které bylo vybráno na každé dopoledne, bylo vždy takové, které mně leží na srdci už dlouho, a tak díky panu vikáři jsem si o všem povídala se všemi přítomnými a

dalo mi to moc - náhled do mé rodiny a hlavně podnět k přemýšlení o ní.

A co na závěr? Bylo to skvělé, jen táborák chyběl, snad to vyjde příště. Už se těším na další dovolenou. A ještě poděkování. Byly jsme tam někteří vlakem a co myslíte? Ani jsme to nepocítily, hned pro nás přijeli na nádraží. Na výlety si nás rozdělili do aut a odvezli nás k vlaku. Kdo? No přece skvělí kamarádi a hlavně křesťané. Všude jsme poznali, že tam s námi byl Bůh.

Děkuji, děkuji všem a hlavně Bohu. -mf-

Vodníci a podvodníci nad Deštným foto M. Fuková

MUZICKÉ
společenství

Hovniválský syndrom a sobota pro manželky?

Zase po (4) letech oprášilo pražské Centrum pro rodinu výbornou akci pro všechny vdané paní a dívky. Konala se 12. 11. v Pastoračním centru sv. Vojtěcha v Dejvicích, jednou z organizátorek byla paní Eva Jelínková (nedostižný vzor: krásná maminka s osmi dětmi, která vše zvládá s elegancí dámy a navíc je například velmi zručná - jejím dílem jsou třeba právě oltářní tapisérie v kostele sv. Vojtěcha i jinde...), hudbou doprovázela Jana Svobodová, kterou známe ze Ztracené kapely.

Téma "Emoce v duchovním životě z hlediska ženy" rozmetala přednášející (dr.) Katka Lachmanová hned v začátcích: "Ženské emoce? Nelze je rozdělit na ženské a mužské, ač je prožíváme různě. A duchovní život? Moderní pohled na spiritualitu neodděluje duchovní život od "neduchovního"... Boha zajímá celý náš den, ne jen těch pár minut, které si určíme pro modlitbu. Bůh nade mnou nestojí a nevypočítává - máš navařeno, nažehleno, děti spokojené..."

ale kde je rozjímání Písma svatého!? Znáám maminku, která má na modlitbu čas jen při žehlení a to ještě jedním okem sleduje nejmladšího syna, přesto je Bohu velmi blízko. To ale neznamená, že se o modlitbu nemáme snažit." Po prvním bloku přednášky následovala oblíbená součást tohoto podniku - skupinky, kde každá z nás má prostor vyjádřit se k tématu a především zjistit, že zdaleka není sama při prožívání svých traumat, komplexů. Příležitost zjistit, že to v rodinách občas vypadá všude stejně a jak podobné situace vyřešili jiní. V poledne po malém občerstvení následovala ještě jedna část přednášky K. Lachmanové a po té tichá meditace a společná mše svatá Z celého dne mi velmi utkvělo toto zamyšlení:

"Emoce jsou samozřejmě i kladné, dalo by se mnoho mluvit o lásce. Ale trápí nás spíše ty záporné. My, křesťané, jsme vychováni v přesvědčení, že dát emocím průchod je něco nepatřičného, něco, co se veřejně neukazuje. A pak si neseme v sobě spoustu komplexů a bloků. Ale Ježíš dával své emoce najevo. Plakal nad zemřelým Lazarem, rozlít se na trhovce v chrámu! Není jedno, kam své emoce nasměrujeme, vylejeme-li si třeba svůj vztek na prvním, koho potkáme. Někdo své negativní emoce směřuje proti sobě, nebo se v nich vyžívá ve stylu: "Já jsem takový chudák... Nikdo kolem nemá tolik starostí... Já jsem taková citlivá, já mám těžkej život..." Tomu se říká "hovniválský syndrom". Člověk si sám nabaluje svůj i cizí balast, až přes tu svou kuličku nevidí skutečný svět. Jen to špatné! A nedej Bože, kdybyste mu chtěli pomoci. Pokud mu pomůžeme vyřešit jeden problém, než zavřeme dveře, vymyslí další. Ztrátou problému by přišel o litování, opečovávání svého okolí. On chce, aby se mu pomáhalo, ale ne aby se mu pomohlo.

Ještě pár Katčinych slov se mi vybavuje. Pokud naše drobné bloky přerostou ve skutečný problém, nebojme se navštívit odborníka. V nás je zakořeněno, jdu k psychiatrovi pro léky - jsem blázen. Jdu do psychologické poradny - jsem blázen. Ale tak to není. To jsou předsudky. Někdy stačí odborná rada a z velkých problémů jsou jen nicotné trable.

*Některé postřehy do děravé hlavy zanesla a na papír "převyprávěla"
Ivana Vašků*

FARNÍ CHARITA BEROUN

Seydlovo nám. 24 Beroun 266 01 tel: 311 622 422

✿ NEJMLADŠÍ DÍTĚ FARNÍ CHARITY

Rádi bychom vás v tomto čísle seznámili s naším nemluvnětem – Klubem pro matky s dětmi, jehož otevření připravuje Farní charita začátkem r. 2006 na faře v Lochovicích. Objekt fary získala FCH na 20 let do výpůjčky. Klub je vlastně prvním stupněm většího lochovického projektu, který počítá také se zapojením seniorů a otevírá rozmanité možnosti pro dobrovolnictví nejrůznějšího druhu. V objektu bude v průběhu roku dále zřízen azylový dům pro matky s dětmi v tísní.

Klub bude sloužit především (ale nejen) rodinám ohroženým sociálním vyloučením nebo rozpadem, rozvedeným rodičům, zvláště osamělým maminkám, které s obtížemi zvládají péči o dítě v situaci po odchodu partnera. Naším cílem je podpořit také mladé svobodné maminky v sociálně obtížné situaci, které dosud nejsou na rodičovskou roli dostatečně připraveny, a také oběti domácího násilí, jejichž počet je (dle statistik) na Berounsku a Hořovicku poměrně vysoký. Chceme vytvořit bezpečné a příjemné prostředí, které spolu s odbornou pomocí přispěje k záchraně rodiny, k vyřešení či zmírnění krizové situace a ke snížení jejího nepříznivého vlivu na další vývoj dítěte.

V rámci Domu pro matky s dětmi v tísni předpokládáme vybudování 5 ubytovacích jednotek pro matku s 1-2 dětmi (půdní vestavba), v další fázi projektu rozšíření o 2-3 bytové jednotky pro matku/otce s více dětmi, popř. úplnou rodinu bez přístřeší nebo v krizi (přístavba). Přízemí bude využito pro technické zázemí, terapeutické a společenské místnosti a kanceláře. Fara má pochopitelně k dispozici rozlehlou zahradu.

Uvítáme zapojení seniorů, kteří se cítí osamělí, ale jsou dosud plni sil předat své dovednosti a zkušenosti mladší generaci. Připravujeme otevření Klubu aktivního stáří, kde senioři nejen budou moci sami získat nové znalosti a dovednosti a příjemně trávit svůj volný čas ve společnosti svých vrstevníků, ale také se aktivně podílet na životě neúplných rodin.

Přízemí (a postupně celý objekt) bude postupně potřeba zrekonstruovat a kompletně vybavit. V současné době se snažíme dát dohromady 50 000 Kč na nejnútnejší stavební úpravy přízemí, aby mohl začít fungovat klub jako prostor k přátelskému posezení u kávy a čaje, místo pro dětský koutek, cyklus přednášek a seminářů, poradenství a terapeutické programy aj.

Pokud vás projekt zaujal a chcete se dozvědět více, projekt jakýmkoli způsobem podpořit nebo nabídky klubu v budoucnu přímo využít, přijměte pozvání na adventní setkání připravované v týdnu od 5. - 11. prosince (přesný termín najdete včas na nástěnce v kostele). Těšíme se na Vás.

Martina Mossóczy

✿ ČLOVĚK BEZ DOMOVA

Připravovaná výstava chce pod tímto názvem nabídnout jiný, širší, méně očekávaný pohled na bezdomovectví jako vykořenění a ztrátu smyslu a životních jistot. Uvítáme jakékoli příspěvky k danému tématu – fotografie, kresby a malby, artefakty i literární poklesky atd. Výstava by měla být výpovědí, úvahou nad východisky, ale také jakýmsi rozhovorem, společným hledáním a objeováním odpovědí. Exponáty bychom chtěli shromáždit do 20. prosince 2005, výstava by měla proběhnout v průběhu ledna 2006.

Martina Mossóczy

✿ Centrum Volného Času -CVOČ

Dne 28. 9. proběhla na Městské hoře Koloběžkiáda, kterou pořádalo Centrum volného času při Farní charitě Beroun. Díky dobré propagaci se sešlo 8 závodníků. 4 byli ve věku 3-5 let a další 4 byli ve věku 6-12 let. Mladší závodníci jeli kratší trasu. Největšího závodnického ducha projevíly – Anička Kolčavová, Anička Procházková a Klárka Bělohávková. Starší závodníci jeli delší trasu, která se dala

Malí závodníci na startovní čáře v protoru Městské hory **foto FCH**
zvládnout zhruba v čase 1:45 minuty. Touto cestou též děkuji Městskému úřadu za umožnění akce a hlavnímu sponzorovi akce MUDr. Janu Bělohávkovi. Díky též patří spolupořadatelům – kolegům z Farní charity – Zdeňce Sklenářové, Beatě Kolčavové, Monice Sklenářové a panu Kolčavovi. Těšíme se na příští ročník Koloběžkiády!!!

Dne 22. 10. uspořádalo Centrum volného času, které funguje pod Farní charitou Beroun, Drakiádu. Celé dopoledne nefoukal vítr, a tak měli organizátoři strach, jestli se akce

vůbec uskuteční. Ve 13,30 jako mávnutím kouzelného proutku začal foukat silný vítr. Na sraz u medvědária přišlo celkem 9 dětí a 10 rodičů. Draci byly opravdu různé, většinou zakoupení. Pouze jeden byl vyrobený. Přesně ve 14,10 bylo odstartováno. Byla vyhlášena soutěž o draka, který vylétne nejvýše. Byl tak silný vítr, že jeden drak se utrhl a úplně uletěl. V pouštění draků se střídaly maminky, tatínkové i děti. Nejmladšímu účastníkovi Drakiády byly 3 roky. Většina dětí byla ještě předškolních. Můj dík za pomoc při organizaci akce patří sociální pracovníci Zdeňce Sklenářové a její dceři Monice.

Ještě trocha přípravy, závan větru a poletíme... foto FCH

Na závěr akce byli všichni účastníci odměněni. Nakonec byla udělena dvě první, dvě druhá a dvě třetí místa. Počasí nám tentokrát opravdu přálo.

Děkují všem účastníkům a sejdeme se opět za rok na Drakiádě 2006.

Mgr. Tomáš Petříček – koordinátor Centra Volného Času

✿ **Azylový dům sv. Jakuba na konci roku 2005**

Azylový dům prochází opět rekonstrukcí. Druhá etapa je zaměřena zejména na rekonstrukci humanitárního skladu, rozšíření kulturní místnosti, vybavení bezpečnostním a protipožárním zařízením včetně výměny oken v přízemí. Sklad už je prakticky hotov, ale jelikož nemáme žádné skladové prostory mimo rekonstruovanou místnost vedle kulturky, musíme zatím využít prostory skladu. Ale ne na dlouho. **Předpokládáme, že sběr šatstva, ložního prádla, nádobí, příp. funkčních domácích spotřebičů a hraček opět zahájíme 15. prosince 2005.**

Je poslední měsíc roku, bilancovat budeme až příští rok. Teď je čas poděkovat všem spolupracovníkům ve vedení Farní charity, pod jejímiž ochrannými křídly jsme od ledna t.r. Také děkujeme dárcům za finanční i hmotnou pomoc, bez které nelze Azylový dům provozovat. Stejně tak děkujeme panu vikáři za duchovní pomoc a všem kněžím za duchovní podporu. Vám, milí fámíci a čtenáři Katolického zpravodaje, děkujeme nejen za dary, ale také za modlitbu.

Začíná Advent, předvánoční čas, koncem listopadu se již začal naplňovat náš Azyláček. Zatím se většina obyvatel zapojuje do pomocných prací při rekonstrukci a poté při úklidu. Všichni mají na pilno – zaměstnanci i klienti. Jako již tradičně chystáme u nás **ADVENTNÍ VEČEŘI**, která je plánována na 9. prosince, a všichni doufáme, že „fachmani“ Redomu stačí dokončit dlažbu a firma p. Roučky zabuduje shrnovací dveře do kulturky. Pak opět můžeme v pokoře poděkovat našemu patronovi, sv. Jakubovi, za naše úspěchy.

V prostorách AD se finišuje: podlahy, dveře... foto iv

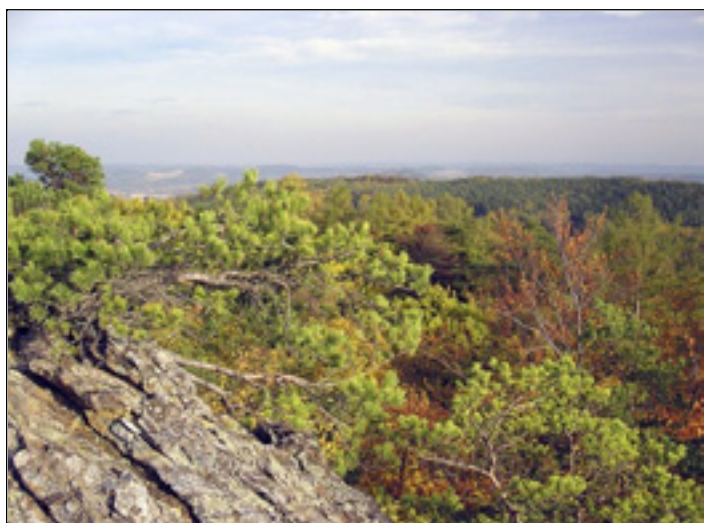
Co říci na závěr? Radostné prožití svátků zrození Ježíše Krista a v roce 2006 pevné zdraví, rodinnou pohodu a modlitbu za ty, kteří nic takového nepoznali, nebo o rodinnou pohodu přišli (jako většina našich klientů). To vám přeji

pracovníci Azylového domu sv. Jakuba

Dívčí výprava na Vraní skálu

V sobotu 22. 10. jsme se setkaly na farním dvoře. Když jsem vešla do dvora, jako první tam byla vzorně připravená Světýlka - nejmenší holčičky. Poté, co jsme se všechny sešly, vydaly jsme se společně na autobus. Došly jsme na zastávku U Černého koně. Autobus nějak ne a ne přijet. V tom jedna z vedoucích, Hanka, povídá: „Tak to vypadá, že nám ten autobus ujel!“ Naše výrazy v obličejích nepatrně sklesly. Poté padaly různé názory, např. že tam půjdeme pěšky anebo počkáme na další autobus do Svaté. Ten druhý návrh vyhrál. Ve zbytku času, asi půl až tři čtvrtě hodiny než přijel autobus, jsme se bavily tím, že jsme hrály šlapanou. Ta nás ale dlouho nebavila a začaly jsme hrát cukr - káva - limonáda - čaj - rum – bum. Čas uplynul jako voda a než jsme napočítaly do tří, autobus přijel. Naskákaly jsme do něj jako veverky, ale taky jsme tam byly namačkané jako sardinky. Když jízda skončila a my jsme vystoupily na zastávce, kde byla zchátralá studna, nasvačily jsme se; házely jsme do sebe všechno možné od housek až po řízky. Celou cestu jsme šly po modré barvě. Nalevo u zastávky byl malý jehličnatý les a na prvním stromě modrá barva. Vešly jsme do něj a daly se pořád za nose. V lese bylo moc krásně, šly jsme pomalu, a tak jsme se stačily kochat krásně zbarvenou podzimní krajinou. Po chvilce před námi stála skála. „To je ta Vraní skála“, říká Lenka. Na jednom takovém paloučku jsme se usadily a povídaly jsme si. Chodili kolem nás turisté a my jsme je s úsměvem ve tvářích zdravily: „Ahoj, nazdar, čau!!!“ Poté šli kolem dva kluci, pozdravili nás a my je také. Byli rychlejší než my a hned vylezli na Vraní skálu a seděli tam půl hodinky! Co se dalo dělat, zrovna jsme tam chtěly jít my. Hanka pro nás měla připravenou hru - kimovku. Ta hra spočívala v tom, že pod šátkem byly schované věci a my jsme měly chvilku, abychom se podívaly na to, co tam je. Pak to opět přikryla (škoda) a my

j jsme měly napsat na papír, co jsme si z toho zapamatovaly. Poté ti kluci konečně slezli dolů a my jsme se tam mohly jít také podívat. Rozdělily jsme se na dvě skupiny, na starší a na mladší. My starší holky jsme šly dřív a vylezly jsme na první skálu. Vraní skála je totiž složena z více skal. Na jednom takovém hezkém místě jsme se vyfotily a pak jsme krok po kroku slezly dolů. Hned nás vystřídala Světýlka. Když se i ony vrátily, opět jsme se daly do jídla. Hanka, Maruška Stielová a Lenka Čaplová šly se Světýlky o kus dál na Vraní skálu. Jak už jsem vám říkala, Vraní skálu tvoří více skal! A my jsme zůstaly tam, kde jsme byly. Po dlouhé době jsme se začaly nudit a jednu z holek napadlo, že bychom se jim mohly schovat. Vzaly jsme jejich batohy a běžely jsme se schovat na takový kopeček. „Už jsou tu!“ zvolala jsem. Ale samozřejmě

Romantický výhled...

foto z internetu

potichoučku, protože kdyby mě slyšely, to by bylo. Po chvíli nás stejně našly. „A kde je Hanka?“ ptaly jsme se jich. Když jsme my slézaly dolů, tak ony teprve lezly nahoru a toto byl pro Světýlka konec, bylo totiž půl druhé a ony měly být ve dvě hodiny doma. „Ahoj, ahójj!“ řvaly jsme na ně, když se vydávaly na cestu. Sranda ale nepřestávala. Po chvíli se vrátila Hanka. I ona nás našla, poté jsme i my odcházely. Co říkáte? Jestli jsme šly už domů? Ne, vzaly jsme to lesíkem do Zdic. Po cestě jsme se moc bavily, zahrály jsme si hru potopa – bomba - medvěd. Určitě ji znáte a jestli ne, tak poslouchejte: Jeden člověk říká buď „Potopa, bomba, nebo medvěd“. Když se řekne potopa, musíte vylézt na něco ve výšce (strom). Když vyslovíte bomba, musíte si hned lehnout na zem. A medvěd? No, když se řekne „medvěd“, musíte se schovat tak, aby ten co říká, vás neviděl. Lehké, co? Cesta rychle utíkala a co nevidět jsme se nacházely ve Zdicích. Tam jsme si zašly na pohár a na limonádu. Poté jsme už jely autobusem zpátky domů do Berouna. Byl to moc, moc hezký a vydařený výlet. Tak zase někdy na viděnou 😊

Zuzka Karbušická

Jeli jsme na Jump

JUMP = skákat. Tento týdenní pobyt v Kostelním Vydří je pro mladé lidi od 15 – 23 let. Od nás z farnosti jelo 5 lidí. Kvůli množství přihlášených jsme byli rozděleni do dvou skupin. Jedna skupina byla od 15 – 19 let a druhá skupina byla od 19 – 23 let. Do té první jsme jeli čtyři (Jakub Kodras, Ondřej Čapla, Lukáš Klimovič a já) do té druhé jel Štefan Duník, který už své postřehy sepsal minule.

Skupina starších lidí jela od 31. 7. do 8. 8. 2005 a skupina mladších měla termín od 8. 8. do 14. 8. 2005. Přijíždělo se v odpoledních hodinách a postupně nám říkali, kde kdo bude spát. Spalo se pod stanem a některé dívky mohly spát v baráčku na statečku. Byly to většinou holky, které přijely pozdě, neměly nikoho k sobě do stanu anebo měly nějaké problémy. Začínalo se společnou večeří a každý den se končilo “večerníčkem”. V noci jsme měli

přibližně 5 stupňů. Nic moc teplo, ale i přesto to bylo nádherný.

Program jednoho dne: 7:00 – dobrovolná společná modlitba, 7:30 – ranní chvály (povinné), 8:30 – snídaně (nepovinná), 9:30 – klany = rozdělení skupiny (povinné), 12:30 – oběd (nepovinný), 13:30 – odpolední klid, 15:00 – přednášky (o sexualitě, magiích, horoskopech, čarodějnictví, atd.), 16:00 – svačina (nepovinná), 16:15 – kůlny (šití taštiček, batikování a savování triček,

Jumpí osazenstvo v kostele a jumpí nálada **foto jump**

aranžování suchých květin, bojové umění, ikony, hlavolamy, prohlídka klášteřem, atd.), 18:00 – večere (nepovinná), 19:00 – modlitba v klanec, 19:30 – večerní díky a chvály, 20:30 – hygiena, 21:30 – večerníček 22:00 – večerka

Byl to příjemně strávený týden. Abych pravdu řekla, moc se mi na Jump nechtělo. Je to strašně moc krásný místo, cítila jsem se tam jak, kdybych byla v Boží náručí. Našla jsem si strašně moc dobrých kamarádů, a proto jsem nechtěla odjet domů. Doporučuji mladým lidem!

Eliška Kodrasová

Setkání se Svatým otcem

Je to už přes dva měsíce, co jsem se vydala na Celosvětové setkání mládeže se Svatým otcem. Byla jsem plná očekávání a nadšení. Nikdy jsem totiž na tak velkém setkání nebyla. A tak jsem měla i trochu obavy. Z toho, jak vše bude probíhat, a jestli se vůbec se svojí lánou němčinou domluvíme...

Naše pouť začala mší svatou v Pražském semináři. Pak jsme vyrazili třemi autobusy směr Bamberk. Tam jsme byli rozděleni do menších skupinek po farnostech. Ubytování jsme měli zajištěné v rodinách, které nás velmi otevřeně a přátelsky přijaly. V Bamberku jsme strávili tři dny. Měli jsme možnost prohlédnout si historické části města, zúčastnit se kulturních programů, prožít čas s hostitelskou rodinou a farností a také se podílet na sociálních aktivitách (návštěva domova důchodců, mateřské školy, brigáda pro farnost,..). Všichni jsme byli plni pěkných zážitků, a obdivovali jsme, s jakým nasazením pro nás bamberští farníci toto všechno připravili. Společně strávenými dny jsme se velmi spřátelili, a tak nebylo divu, že jsme při loučení byli velmi dojatí.

Cesta do Kolína nad Rýnem nám rychle ubíhala. Čím více jsme se blížili, tím více jsme potkávali další poutníky (i jiných národností). Mávali jsme na sebe z autobusů a v oknech jsme si ukazovali státní vlajky. V Kolíně jsme se scházeli v kostele svaté Anežky, který byl

Otec Benedikt XVI.

redakční archiv

pro Čechy propůjčen (celkem nás bylo 3,5 tis.) a u kterého bylo České národní centrum. To pro nás připravovalo každé dopoledne program - katecheze otců biskupů, svědectví, mše sv., představení,...Odpoledne pak byla příležitost vybrat si z široké nabídky kulturních, duchovních a jiných programů v Kolíně, Bonnu nebo Düsseldorfu. Nejočekávanější událost ale byl příjezd Benedikta XVI. a pak s ním strávená vigílie a ranní mše sv. Ve velkém společenství, které jsme vytvořili, jsem cítila, že jsme spojeni jednou vírou. A to bylo hodně silné. Benediktova slova k nám byla velmi povzbudivá a myslím, že

se dotkla každého: "Pomáhejme lidem objevit pravou hvězdu: Ježíše Krista! Snažme se my sami poznávat ho stále lépe, abychom k němu mohli přesvědčivě vést také ostatní."

Květa Lerchová, studentka Svatojánské koleje

ANKETA: Protože se nám zatím sešlo minimum odpovědí,opakuje anketní otázku z minulého čísla: **Najdete si čas na čtení v Bibli?**Své odpovědi buď zašlete na tel: **603 927 218** ve formě SMS zprávy ve tvaru:**BIBLE farnost - ANO nebo NE**, a když **ano**, tak **A** - denně, **B** - ob den, **C** -jednou týdně, **D** - dvakrát týdně, **E** - příležitostně, **F** - velmi zřídka. (Příklad:**BIBLE LODENICE - ANO - D**) Odpovídat můžete i na webových stránkáchfarnosti, kde je vytvořena tato anketa, nebo **napsat odpověď na papírek** a vhodit v kostele do schránky **BKZ "Dotazy a články"**.**ÚŘEDNOSTI:****Vánoční a novoroční bohoslužby 2005 - 2006**

	sobota 24.12.	neděle 25.12.	pondělí 26.12.	úterý 27.12.	středa 28.12.	čtvrtek 29.12.	pátek 30.12.	sobota 31.12.	neděle 1.1.
Beroun	15.30* 22.00	9.30 17.30	9.30	17.30	17.30	17.30	17.30	17.30	9.30 17.30
Loděnice		9.30	9.30						9.30
Vráž		16.00						16.00	
Tetín	23.00	11.00							11.00
Hýskov	22.00								8.00
Chýňava		11.00	11.00						11.00
Železná									
Sv. Jan		8.00							
Nižbor		15.00							15.00

Pozn.: * = setkání s dětmi "u jesliček"

NABÍDKA:

- Med obyčejný i pastový, 92,- Kč/l; medovinu, medové víno 130,- Kč/l, svíčky vč. vosk 15 Kč/ks, stále pohledy 25 Kč/sada + knihy 50 Kč/ks na pomoc malomocným. Vždy po ranní nedělní mši svaté 27. 11. - 17. 12. v kostele v Berouně. **Pavel Jambor**
- Daruji malou krásnou čtyřletou fenku (Tibetský Španěl - vzácná rasa, účastnila se i výstav) **do dobrých rukou!** Mazlivá, zvyklá na děti. **Tel. 776 235 198.**

MODLITBA MĚSÍCE:

Duch i nevěsta volají: “Přijď, Pane Ježíši!” (Zj 22,17nn)

Milí farníci!

Adventní doba, do které nyní vstupujeme, je mimo jiné zvláštní příležitostí pozvat přicházejícího Božího Syna do našich životů s pokornou prosbou, aby to byl On, kdo je svým Duchem utváří. V životě každého z nás je “prostor”, který příchod Božího Syna nutně potřebuje. Jsou to zvláště ty skutečnosti v našich životech, které jsou pro nás podstatné a které pouze vlastními silami často ani nedokážeme pravdivě prožívat...

Kromě toho jsou zde ale i skutečnosti, které nám jsou společné a které jsou součástí života celé farnosti, či její hranice dokonce přesahují. Pamětlivi Ježíšových slov: “Shodnou-li se dva z vás na jakékoli věci a budou za ni prosit, můj nebeský Otec to učiní. Neboť kde jsou dva nebo tři shromážděni ve jménu mém, tam jsem já uprostřed nich.” (Mt 18,19n) Rádi bychom vás pozvali k modlitbám, do kterých bychom v daném měsíci vložili vždy jeden společný úmysl. Na tento úmysl bychom pak pamatovali společně v prosbách při slavení bohoslužeb, ale také osobně kdykoli při soukromým modlitbách.

Chtěl bych se v této souvislosti obrátit s prosbou zvláště na vás, kteří jste staří a nemocní. Čas od času od vás slýchávám povzdech, že už jste na světě “zbyteční” a “jaksi navíc”. Není tomu tak! Velmi na vás spoléhám a prosím, abyste v modlitbách všechny své těžkosti a kříže nabízeli Bohu i jako svou osobní prosebnou oběť a proměnili je tak v něco, co farnosti duchovně prospívá.

Věřím, že toto společné “bušení na nebeskou bránu” a prosby o příchod Božího Syna do konkrétních oblastí života farnosti přinese nám všem hojnost Božího požehnání.

J. Pecinovský

Společné úmysly modliteb:

- **Prosinec:** za manžele a naše rodiny (30.12. - svátek Svaté Rodiny)
- **Leden:** za správnou volbu povolání a požehnání pro práci
- **Únor:** za staré a nemocné (11.2. - Den modliteb za nemocné)
- **Březen:** za naši farní charitu
- **Duben:** za katechumeny a nově pokřtěné (Velikonoce)
- **Květen:** za správnou výchovu dětí, za naši mládež a za dobré vztahy mezi generacemi
- **Červen:** za nová duchovní povolání a za všechny, kdo v Církvi i v naší farnosti slouží (čas kněžských svěcení)
- **Červenec:** za naše skauty, za Boží ochranu a požehnání v čase prázdnin a dovolených (skautský tábor, prázdniny)
- **Srpen:** za rozvedené, opuštěné a za všechny nešťastné a trpící
- **Září:** za KMŠ, za žáky, studenty, učitele a vychovatele (začátek školního roku)
- **Říjen:** za dobré volby, za představitele Města a za berounské spoluobčany (komunální volby 2006)
- **Listopad:** za naše zemřelé, umírající a za šťastnou hodinu naší smrti (2.11. - památka zemřelých)
- **Prosinec:** za nevěřící pokřtěné, za dar "nového adventu"

KLÍČE OD TOALET

Na žádost farníků upozorňujeme, že v případě nutnosti je možné během bohoslužeb využít WC v přízemí klubovny (kaplanky) v areálu farního dvora. Pokud zde není odemčeno, je možno požádat kostelníka pana Miloše Palkosku o odemknutí hlavních dveří klubovny. *-red-*

HLEDÁME:

- **Nástěnkář pro Beroun?** Našel by se někdo, kdo by se rád staral o nástěnky a vývěsky v kostele sv. Jakuba a především v kapli Povýšení sv. Kříže v Berouně? Materiály pro tvoření nástěnky jsou k dispozici. *-red-*

FARNÍ KNIHOVNA

Otevřena každou neděli v SUDÉM týdnu 10,30 - 11,15 hodin
Fara - přízemí vlevo

POSLEDNÍ SLOVO:

Mozart by klidně hrál beat!

V neděli 20. 11. bylo na večerní mši v Berouně těsněji než obvykle. Nejen kvůli plně obsazené levé lodi, kde své nástroje a zvukotechniku rozmístila kapela S & G Oktet z Loun, Liberce, Ročova a blízkého okolí (rozuměj Praha a Rudná), ale též kvůli vyšší návštěvnosti. Přijeli jsme totiž z široka daleka zvědaví na avízovaný hudební doprovod "trochu jinak! A že

Víte, co znamená S&G oktet? Sodoma a Gomora... Ovšem nedejte se zmýlit. Byli výborní. foto av jiný je nás přesvědčily hned první tóny po cinknutí zvonku. Kostel se rozezněl tak, jako ani s novými varhanami ne a troufám si tvrdit, že svěží rytmus basů rozpohyboval do taktu mladé i staré a lákal přidat se ke zpěvu. Zvlášť na mne zapůsobil Otčenáš napůl zpívaný kapelou a napůl recitovaný zbožným lidem. Takhle modlitba skutečně zněla až do nebes. Většina z nás byla z této mše nadšená!

Objevil se bohužel i hlas, že "tohle" do kostela nepatří. Tady má přece být vážná hudba! Ale kdo má právo rozhodnout, co do kostela patří, co se Bohu líbí? Pochybuji, že by klasici jako třeba Beethoven či Mozart nazvali svou hudbu "vážnou". Troufnu si tvrdit, že Mozart,

Vystoupení 22. 11. ve Sv. Janu symbolicky na sv. Cecílii, patronku hudby... *foto av* jak se mi jeho temperament jeví, by ve své době neváhal použít zesilovače a elektrické kytary, neboť právě on si s hudbou hrál veesele a velmi nevázně a využíval nadšeně všech nejmodernějších prostředků. Hospodinovu uchu je možná libozvučná každá hudba provozovaná s láskou k Němu. Děkujeme všem, kteří tento vskutku nevšední zážitek pro neděli Krista Krále připravili. Děkujeme kapele, která přípravě tohoto koncertu věnovala už od září ne jeden víkend a která v podstatě vznikla kvůli tomuto vystoupení... **-iva-**

FARNÍ KRONIKA

JUBILEA: Gratulujeme paní **Anně Bauerové** z Berouna, která se 26. 10. dožila 91 let. Výročí narození slaví v listopadu a prosinci paní **Anna Pilerová, Marie Máchová, paní Štromajerová, Marie Fuková, Tereza Hamouzová a Anna Veverková**; z pánů gratulaci obdrží pan **Lukáš Petřvalský, Jindřich Štusák** a v neposlední řadě **P. Michael Špilar**, bývalý berounský kaplan. *At' Hospodin rozjasní nad Vámi všemi svou tvář, jak by řekl posledně jmenovaný.*

Víte-li o někom, kdo měl v letošním roce jubileum (a my jsme ho nezveřejnili), dejte nám prosím vědět. Napravíme to v novoročním vydání, kdy shrneme jubileář do celkové "bilance".

KŘTINY: V listopadu přijali v našich farnostech svátost křtu **Denis Winkler** z Berouna, **Valentina Maria Duras** z Tetína, **Anna Klára Hrubá** z Podkozí, **Karolina Alena Havlíčková** z Hostovic a **Martin Tadeáš Eliáš Pletánek** ze Sv. Jana pod Skalou. *Mnoho Požehnání do života a lásku spojenou s moudrostí ve vašem okolí!*

POHŘBY: V měsíci listopadu jsme svěřili do rukou Božího milosrdenství paní **Marii Špírkovou** z Loděnice a **Emílii Pavlíkovou** z Berouna.

Berounský katolický zpravodaj - měsíčník pro farnosti Beroun, Loděnice, Železná, Tetín, Sv. Jan pod Skalou, Králův Dvůr - Počáply, Nižbor a filiální kostely na Vráži, Hýskově, Strádonicích a Chýňavě. Redakce: P. Josef Pecinovský, P. Michal Němeček, Ivana Vašků, Jaroslav Vacík, Lidmila Fričová, Ivana Průšová. Sazba: Alois Vašků. Písemné příspěvky možno odevzdat nejpozději **do 20. dne měsíce** na faře či do schránky "Dotazy a příspěvky" v kostele.

Vydává Římskokatolická farnost Beroun, Seydlovo nám. 24, pro vnitřní potřebu. Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení příspěvků.

V elektronické podobě i na internetových stránkách farnosti: **www.beroun.farnost.cz**

Příspěvek na jeden výtisk: 10,- Kč č. ú. farnosti Beroun: **0361038389 / 0800**

Kontakt: far. ú. - 311 621 964, redakce - 602 129 195, 602 945 017, **e-mail: red.tym@seznam.cz**